

Stjernen.

T. Ebbesen, Redaktør

Allt Bladet vedkommende saafom: Indsendelser, Adressforandringer o. s. v. adresseres „Stjernen“ Dannebrog, Nebraska.

Fenge kan sendes i „Money Order“, Post Note, Bank Note eller i Registreret Brev.

For Fenge der sendes i løse Breve kan Udgivningen ikke være ansvarlig.

Indsend 14 Cents i 2-Cents Frikværfiler og De vil saa „Stjernen“ frit tilsendt indtil 1ste Januar, 1890.

Enhver ny Abonnent, som indsender \$2.00 for en Årvan af „Stjernen“, faar Bladet tilsendt fra nu o indtil 1ste Januar, 1890.

Enhver gammel Abonnent, som indsender \$6.00 for tre ny Abonnenter, faar det fjerde Exemplar gratis.

Redaktøren paa en landlig Udflugt.

Sammen med Hr. Musikdirektør P. Pedersen her fra Byen tilbragte vi nogle Dage sidste Uge blandt vore glæstfulde Landsmænd omkring Dannevirke paa Munsons Grets romantiske Høje og Dale. Vi foretog business and pleasure, og besøgte mange af de danske Farmere deroppe.

Dannevirke Settlement er noget yngre end Dannebrog Settlement, men Farmjerne der begynde dog at komme godt med; navnlig er der flere af de ældre Settlers som nu har sine Ting vel ordnede. Velbyggede Baaningshuse, store rømalede Stalde, majestætiske Windmøller, Staaltroadshegn i milevis samt Hjorder af fedt Kvæg og Svin ses stundom.

Pi fandt Majs-Hyftningen i fuld Gang. Vejret er jævnt heldigt for dette Slags Høstarbejde, og det gjalder om at bruge Tiden, da man jo kan vente Vinterens første „Blizzard“ hvilken Dag som helst. Ved de fleste Steder, hvor vi kom frem, saa allerede opbygget flere Masser af den gyldne Sedart. Paa et vist Strog var der saadan Hagl sidste Sommer, og Udbyttet er selvfølgelig forringet en Del; men næsten alle Farmjerne har saa store Arealer plantet med Majs, at selv de, som faar et ringere Udbytte pr. Akre, ogsaa har en ganske stor Majsdyngde. Smidtertid har de fleste af de Stabelidte asureret i de danske Farmers Haglstadesforening, hvorved de faar Erstatning for Tabet.

Et talende Bevis paa Fremgangen og materiel Trivsel er det store Antal nye Bygninger, der iaar skulle frem paa alle Hald. De gamle Tørvehuse i Kantene af Kaminen kasserer det ene efter det andet, og deres Refter staar lig Ruinerne af de gamle Ridderborger som et Minde om den halvmørke Tidperiode der gaar forud for Fremskridtsalderen, og smagfulde „Frame“ Huse anlægges i Reglen lidt længer oppe paa det høje. Blandt dem, som nylig har opført nye Behoveshuse, opbagede vi Christian Nielsen, Andreas Larsen, Hans Jørgensen, J. C. Larsen og Haagen Frich. Ny Løds-Bygninger er opførte af Christian Keth, F. Webernes, N. P. Jensen, Peter Kliver, Niels Ebbesen, og flere andre, som vi ikke i Tidblettet erindrer. N. P. Jensen har til sit Bygearbejde anendt en Stenart, der findes i et Stenbrud paa hans Farm. Denne Stenart egner sig godt for dette Brug, og Omegners Folk henter deraf til at bruge til Grund og Rælbermur.

Vi kan ikke nok saa paafikne den ægte, jevne danske Sjælsfrihed vi mødte allevegne, hvor vi kom frem, og for hvilken vi taler paa det forbindligste. Den første Aften vare vi Peter Klivers Gæster og næste Aften var det Laurits Nielsen, der fungerede som vor Vært. Hos A. W. Christensen, P. Pedersen, N. C. Pausen, og Christian Andersen sad vi ogsaa Husetis Sjælsfrihed.

De fleste Danske ved Munson Creek er af politiske Overbevisning Demokrater, og de beslægtede i høj Grad Cleavelands Nedlæg. En af de mest uforfærdede blandt disse er A. W. Christensen. Hr. Christensen er en herlig aarhøjtig Mand, der altid „tæler rent ud af Vosen“. Vi fandt ham da ogsaa at være en ypperlig Vært. Medens vi opholdt os i hans Hus fortalte han os om et Ulykkestilfælde, som en halv Sneedage isforvejen var indtraffen der i Nabolaget. Mrs. Christensen har nemlig en yngre Broder, som er doofstum. Denne unge Mand arbejdede paa en nærliggende Farm, hvor der er en 100 Fods dyb Væd. Til Oprensning af Vandet brugtes ligesom flere andre Steder, hvor Windmølle ikke høves, en Tænde, der staar i forbindelse med et Apparat, som træktes af en Hest. Nu

skulde Manden stille en Plank under Tændens Bund naar den kom op i Linje med Jordens Overflade; men han fik det stillet forfert og i næste Nu styrter det Hele — Mand, Tænde og Plank — i Brønden. Der hengik en Timestid inden Farmens Gjer fik sammenkaldt Hjælp og den uheldige blev bragt op. Mærkeligt, ja næsten mirakuløst, var der endnu Liv i det bevidtløse Legeme efter det frygtelige Fald sammen med de tunge Gjenstande. Den ene Side af Legemet befandtes at være stærkt læderet, hvilket tilskrives den svære Plank, der i Nedfaldet kom bagfter Manden. Den Tilskabelomme er forferdelig sm og saaret over hele Legemet, men ifølge vor Vært Udsagn, mener man, hvad der næsten lyder utroligt, at han vil overleve Kataklypsen.

Minden, Kearney Co., Nebr.

„Cornhøstingen“ er i fuld Gang allevegne og mange er snart færdig og Sjællerne begynder at komme rundt.

Niels Munk har rentet sin Farm ud, til Mr. Stousted, og agter at rejse til Danmark med Familie til næste Foraar.

Mr. John Baug og Familie var ude i Frontier Co., paa et Besøg hos sine berboende Venner de havde en fornuftig Tur.

En Del Kreatur er bøde her paa Egnen efter at man har drevet dem ud i Kornfløkene; hvad Narfagen kan være vides ikke; men man mener at det er noget Gift som de opsamlere i Marken.

Hvis Vejret vil blive nogenlunde godt for en Uge til, vil den danske Kirke ved Frederiksborg være færdig; det er besluttet at tage den i Brug for første Gang Takfelsesdagen, den 2de November.

Der er i denne Tid to Præster her ude fra Chicago, en Morf og en Svesk, de siger at de tilhører et Samskab, ved Navn „Forbundet“ de har stor Lykke, særlig i deres Præstis, med „Frelser-Hæren“.

Den ondartede Halskygdom griber om sig i en større Grad her paa Egnen baade blandt Vorn og Halvokse, dog er intet Dødsfald endnu indtraffen. Wiis, E. Kjerrulf og dog temmelig haardt angrebet, skjønt Doktoren mener, at hun er udenfor al Fare.

Past. Nielsen af Hamilton Co., var paa Besøg forrige Uge hos Pastor Johnson ved Frederiksborg, de holdt flere Møder omkring i Settlementet. Om Onsdagen var der Gudstjeneste med Altergang og Barnebaad i Frederiksborg, hvor en hel Del Menneſter vare kommen sammen, skjønt Vejret var kolbt og det truede med Regn.

I sidste Uge var der ikke mindre end 3 Begravelser paa Frederiksborg Kirkegaard, den første var Thomas Nielsens 6 Maaneder gammel Barn, som

bøde af „Hoopingcough“ efter nogle Dages Sygeleje. Den anden var en Søn af Lars Jørgensen, 15 Åar gammel. Dødsarsagen var den ondartede Halskyg. Den tredje var en Datter af Hans Hansen Møllershus, hun var 12 Åar gammel, og var næsten kommen over hendes Sygdom, som ogsaa var Halsøndet, saa Doktoren mente at al Fare var forsvunden, men hun fik et Tilbagefald og bøde saa hurtig som man kunde slutte et Lys.

Mr. P. Andersen, boende i Mil nord fra Upland, havde Auktion sidste Fredag paa sin Besættning. Sin Farm rentede han ud til sin Broder, Mr. Andersen er nu med Familie paa Vej til Portland, Oregon, hvor han agter at bosætte sig foreløbig. Jens Jørgensen kjørte dem over til Kearney, hvor de skulde møde sammen med Mr. S. Hansen og Familie, som vilde gjøre Rejsefølgje til samme Plads. Oregon synes at være en Edens Have for den skandinaviske Befolkning, baade ved Hensyn til Klimat og andre Velsmagmeligheder.

Mr. Hans Nielsen, af Frederiksborg, har i den sidste Tid gjort en Udflugt til Frontier County, for om mulig at kunne opsoge sig et hjem; men Landsdets ujevne Befættethed og den Dybde af 2 a 300 Fod til Vandet afstrækkede ham; saa tog han i nordvestlig Retning og kom tilfældigt ud i Gustav Co.; men det blev jo længer jo være. Da rykkede Mr. Nielsen Sjøvet af sine Fødder og vente da atter Næsen med Frederiksborg, vil tilfæls med at eksperimentere paa saadanne Pladser. Han slap saa heldig fra det at han kun brækkede den ene Stang og det ene Hjul paa sin Vogn.

Et Ord til Forældre.

(Efter „Chicago-Bladet“)

Forældre, hvad Læsning ligger i i Hænderne paa eders Børn? En sekstenaarig Yngling saa paa sit Dødsleje. En tærende Lungesot udsarte langsomt, men sikkert sit dødsbringende Værk. Jeg nærmede mig hans Seng, tog ham ved Haanden og betragtede et Djævelst hans magre, blege Ansigt og indsunne Dine — tydelige Tegne til, at han ikke havde lang Tid igjen paa Jorden.

„Hvordan staar det til, Arthur?“ spurgte jeg.

„Dmitrent med det samme,“ lod Svaret.

„Rider Du meget?“

„Sommeider rider jeg ret meget, især da jeg har tungt for at aande.“

„Tror Du, at Du blir frisk igjen?“

„Nej, det gjør jeg ikke.“

„Skulle Du synes om at blive frisk?“

„Det gjør mig lige meget, enten jeg bliver frisk eller ikke.“

„Hviler Du Dig angstelig ved Tanken paa Døden?“

„Jeg betymer mig ikke om den Sag.“

„Er Du villig at dø?“

„Siden jeg blev syg, har jeg hundrede

Gange ønsket at jeg var død, for at slippe fri for mine Lidelser.“

„Hvad er Dit Haab for Dit tilkommende Liv?“

„Jeg fysselsætter mig slet ikke med det Tilkommende.“

En Stund efter spurgte jeg ham, om jeg skulde bede.

„Det er mig lige meget,“ svarede han. To eller tre Dage efter bøde han. Efter hans Død ytrede hans Fæder i min Nærværelse: „Min Søn bøde som Fri-tænder, som følge af Romantisme.“ Forældre, hvad Slags Bøger er det, som eders Børn læser?

Velkendtgjørelse.

Den 11te November afholdt, St. Peters Menighed i Nylted, dets aarlige Menigheds-Møde, hvor Menigheds Embedsmand for det kommende Åar valgtes som følger:

- Niels Nielsen, Formand,
- Martin Hermansen, Sekretær,
- Christian Sørensen, Kasserer,
- Trustees
- E. C. Andersen, Ole Nielsen,
- Martin Nielsen, Jens P. Jensen,
- Hans Jensen, Christian Sørensen,
- H. Hermansen, Sekretær.

ANCHOR LINE POST-DAMPKIBER

71 & 73 N. W. CORNER OF 2ND & BRADLEY STS. CHICAGO, ILL.

Køge, Sverige, Danmark, Finland og Amerika.

Dampskibene, som seile ugentlig, er ubrøkkede og gode, og er af de bedste, hurtigste og billigste i Verden. Velkommentheden for Passagerer er uovertræffelig. Køge, Sjøværet og Tølf er altid til tjeneste uden Betaling. Skibet henløn til Besøgere og Besættningens Værelser er grundigt syret og vakkert gjort. Mte, som har tilkøbt et par „Anchor Line“ eller som ønsker at lende Værelse eller Bænk, kan lade sig se en utværet og indflygtig Fornemmelighed i Amerika, og sikre sig den mest behagelige Rejse med Kjøge og Sjøværet, som er den billigste af nogen omhelst anden Færte Klases Linie. Ingen Forsættelse eller Udloft af nogen omhelst Slags med Henløn til Rejse eller Bænk med at ansøge England og Island. For videre Underretning henvende man sig til Anchor-Line's Kaptajn eller til HENDERSON BROTHERS, Gen-Agenter, Chicago.

Årernes Bød

En Beretning om alle de nye og gamle Bøder, som er kommet til og fra os i disse Dage. De fleste af dem er af den bedste Art, og de fleste af dem er af den billigste Art. De fleste af dem er af den mest interessante Art, og de fleste af dem er af den mest nyttige Art. De fleste af dem er af den mest populære Art, og de fleste af dem er af den mest almindelige Art.

Petersen & Schlytern,

Assurance-Agenter i Dannebrog, Repræsenterer Continental i New York og Phoenix i Hartford. Besøger den sikreste og billigste Forsikring med

Brand, Lynild og Erancer.

Kvindens Mettigheder

til at handle hvor det behager hende

Skal idag slaas fast!

Der tales slet ikke om Politikk eller Frihandel, men den frie og emanciperede Kvinde uforgribelige Forbring paa

Fri Handling som en af de mejsbøde personlige Mettigheder Kvinde gennem Skabelsen er forlenet med.

Den Tid er forbi da Kvinde skulde gjøre sine Indtjend under en mandlig Ledjagers Overopsyn. Det oplyste nittende Århundrede tillader baade Madamen og Tjenestepiger at gjøre deres Indtjend efter eget Valg.

S. N. WOLBACH,

— Ejeren af det største —

Manufakturvare-Etablisement

i ST. PAUL, NEBRASKA

har med karakteristisk Særpræg opfattet og forfattet denne Revolution i Tidsaanden, og hans nye Kjenndskab til Damernes mangartede Smag har bevæget ham til at fylde sin store Butik med det mest forfjelligartede og moderne i alle Grene af

Manufakturvarer, Hvide Varer, Sorte og kulørte Kjølestoffer, Kjølesitser og Gardinstøjer, Korsetter og Handsker

Og han har endvidere engageret et Regimente erfarne, forekommende og

Høflige Salgsmænd

talende de forskjellige Sprog, til at være Damerne til Tjeneste og vise dem de mest smukke og prisbillige Prover af alle Slags Tøjer og til at forsikre dem om, at det er deres største Glæde at forevise det rigtholdige Varelager.

Besøg Wolbachs Tøjavare-Magasin.

A. H. BÖHNE. GEO. F. RYAN.

Böhne & Ryan.

Møbelmagasin & Digtkisteudsalg.

116 West 13de Gade. — Grand Island, Nebr.

Parlor Suits, Chamber Suits, Madratser, Spejle, Færdige Skilderrammer og Lister for samme, Spinderokke, o. s. v.

Digtkister og Digstjen Specialitet.

Fæder og Søn rakte hinanden Haanden. Svigermoder sad med solbede Hænder, men det Udtryk, som var i hendes Ansigt, lader sig ikke beskrive. Nærmest kunde det maaske sammenlignes med hin forskarede Saligbed, der stundom vider sig paa froume Kristnes Ansigt i Dødsøjeblikket, naar de lige denne Verden forsvævel og skue den himmelske Herlighed, som er skult for vore Dine.

„Tal du kun Navnet helt ud, nu skal du have Lov dertil,“ sagde denne. Morbro'er nærmede sig forsigtigt Halfdan, som om han var bange for at røre ved ham.

„Men Halfdan, du skulde jo være død,“ sagde han tilfældt.

„Ikke desmindre tager jeg mig den usøflemmede Frihed at leve,“ svarede Halfdan med hjertelig Latter.

„Saa velkommen til Danmark,“ raabte Morbro'er og kastede sig i hans Arme.

„Her er flere Mærkeligheder,“ udbrode jeg og trak Morbro'er hen foran Hvidbjørn og Valborg. „Se det er et Par Forkløvede!“

„Forløvede!“

„Ja, du skulde rigtignok have for al den Stabder, du er løben med!“ sagde jeg.

„Hvad har jeg da fortalt?“ spurgte Morbro'er forskrækket.

„Ja, nu vil jeg ikke tale mere derom, og det skal nu være dig tilgivet men til Straf skal du dog lave Punsch i Stand.“

„Om jeg ved, hvad jeg har sagt eller gjort — men det er det Samme, Punsch skal jeg lave, og den skal blive god.“

„Ogsaa med dig har jeg en Høne at plukke,“ sagde jeg derpaa til Hvidbjørn. „Var det Net af dig saaledes at lufte om i al Hømmelighed, uden at betro et Ord til mig din gamle Ven?“

„Venstab er godt,“ svarede Hvidbjørn, „men det har sine Grændser. Forresten kan jeg træste dig med, at Estrid ikke var ganske uvidende derom.“

„Estrid! og du har Intet sagt til mig?“

„Nu, en Husfru skal vel heller ikke straks fortælle sin Mand Alting.“

„Jo hun skal,“ udbrode jeg bestigt, der kunde let være hæbet en Ulykke.“

„Næste Vej, hvad er der dog hendet — tal dog.“

„Det skal jeg fortælle dig siden — nu vil vi drikke Punsch og være glade.“ Punsch fik vi, og Punsch drak vi, og glade var vi. Tilfældt snakkede vi Alle i Munden paa hinanden.

Hans fortalte Historier fra Amerika, Hvidbjørn fra Hem og Italien, Svigerfæder fra sin sidste Rejse, Morbro'er fortalte Punschheder, og jeg uvidende Theorier om nordisk Kunst.

Estrid og hendes Søstre gave deres Væjro med i Saget; den Kælle, som taug stille, var Svigermoder: hun sad midt imellem os, høste paa os Alle, forlod os Alle og stode os Alle.